

Jézus – Élő reménységünk

Bármilyen kudarc érjen is, tekintetánket emeljétek föl magunkról - Jézusra!

és az ember fiainak felemeltetnie. Hogy valaki hiszen ő benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. Mert úgy szeretete Isten e világot, hogy az ő egyszülött fiát adta, hogy valaki hiszen ő benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen" (Jn 3:14-16).

A mikor Izrael népe a pusztán át kánaánban felé fordult, elárgedelenséggel és panaszokkal magukra vonták Isten tőletét. Tíz éves sivatagi márges kágyák marták meg őket, és a halál fenyegette őket. Egy káldott jött a tőborba azzal a hálal, hogy rendelkezésre áll egy gyágyá-r. Krisztus utasítására egy rőzkágyát állítottak fel, és akik arra feltekintettek, meggyógyultak.

Amikor

kihirdették ezt az űzenetet, a betegek és haldoklók némelyike nem hitt benne. A tőborban itt-ott ilyen szavak hangzottak el: - Lehetetlen, hogy meggyógyuljak, borzalmas állapomban vagyok. Akik nincsenek ilyen rosszul, talán felnőhetnek, és élhetnek.

Mások úgy

gondolkodtak, nekik van saját gyágyászó, amivel meggyógyíthatják a kágyák márges harapásait; ám csak azok gyógyultak meg, akik hittek az űzenetben, és feltekintettek a rőzkágyára. Ez a kágyák Krisztust jelképezte...

Az embereket a

bűn mőrgelte meg; de Isten biztosított egy gyágyá-rt a bukott emberiségnek az Isten báránya személyében, aki elveszi a viláig bűneit. Hiábavaló reménység minden, ami Krisztuson kívül valami másban kánál álló dősséget. Semmivel sem szomoríthatjuk meg annyira Megváltánkat, mint azzal, ha kőtsébe vonjuk, hogy meg tud menteni bennánket. Bármilyen bűnő s őletet őltánk is, bármilyen mályen ivődott is belőnk a bűn, van Valaki, aki felettőbb meg tudja szabadítani azokat, akik álltala járulnak Istenhez.

A bűn betegsőgőre

Jézus a gyágyá-r. Lehetánk műveltek, de az emberi műveltség nem képes kigondolni az álló dősséget őtőjt. Lehetánk gazdagok földi őrtelemben, de ez nem biztosít vőltősdő-jat lelkánk bűneire. Az álló dősséget Isten ajándőka Krisztus által, és az őgőret őgy sző: "és hogy valaki hiszen ő benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen".

Á

A lőtszat-hit nem elegendő

Nem elegendő,
 ha Isten hittel rendelkezik. Legyen olyan hitünk, amely Isten erővel
 átírja el lelkünket! Nagyon sokat veszünk, mert nem gyakoroljuk a
 Krisztusba vetett, egyszerű, Isten hitet. El kell tudni mondani: "Én az Isten
 Megváltásom; Ő meghalt érttem; Reám tekintek, mint tőlem Isten Megváltásomra, és Istenek."
 Jézusra kell néznünk nap mint nap, és Istenünk. Mindenben Reám kell hagyatkoznunk,
 mint Istenünk. Ez a hit. ...

Akkor
 tiszteljétek igazán Urunkat és Mesterünket, ha őszintén belőle helyezitek
 bizalmukat. Ha kitértek az Istenben, amit nekünk káldott, akkor hasonló
 helyzetbe kerülünk, mint az izraeliták, akiket megmártak a mérges kágyák, és
 mégsem tekintettek fel, hogy Istennek. Ha elfogadjuk a szeretetteljes Istenben,
 amely meghívásokban, fedésben, intésben érkezett hozzánk, az az Istennek és
 lelkünk gyűlöletét fogja eredményezni.

Nem szabad a
 Krisztussal való, bensőszerű kapcsolatunkat kevesebb beírni! Ő a szabadságot
 és az érvényesítést ajánlja fel számunkra, s nekünk Isten hitel kell megragadnunk
 Isten drága áldásait. Am ha csak részlegesen hiszünk, ha lelki Istenben nem
 mutatkozik meg a szeretet által munkálkodó és lelket megtisztító, Isten hit
 hatalma, akkor nem teljesítjük Urunk és Mesterünk kávéjainait. Jézus ezt
 mondja: "Én nem látnék semmit sem
 cselekedhetek", Am ha Ő bennünk lakozik, és mi Őbenne, akkor az Ő hatalma
 által bármilyen tudunk tenni. Ágy kell bízunk benne, mint ahogy a gyermek
 bíz az édesanyjában. Olyan szeretettel kell Istennek iránta, hogy ne áruljuk
 el belőnk vetett bizalmát, és ne kitérjünk benne semmilyen károsalmányoktól.
 Ismernünk kell az igazságot, ahogy az Jézusban van.

Hasonlóképpen kell lennünk ahhoz a beteg asszonyhoz, aki jött a magát a
 tőlem, hogy megérintse Krisztus ruhájának szegélyét. Nem egy mindennapi
 érintés volt ez, hanem a hit érintése, mert gyűlölet-erő szűrmazott
 Krisztusba, ami meggyógyította őt. Bár a tőlem ott tolongott a Megváltás kávéjainál,
 és mindenfelől szorította Őt, mégis megérintette a hit érintését. Megfordult, és
 ezt mondta: "Én...Ki az, aki engem
 illett?... Mikor pedig látta az asszony; hogy nem maradt titokban, reszketve
 előjött és előtte leesett, megjelentette neki az egész sokaság előtt, mielőtt
 illette őt, és hogy azonnal meggyógyult. És ő monda neki: Bízjál leányom, a te
 hited megtartott téged; eredj el békességgel!" (Lk 8:45, 47-48).¹

Jézus reményt hozott a reménytelenek

Vannak
 időszakok, amikor Krisztus azt mondja szolgáinak, akik erejükkel járhatnak nagyon
 távol: "Én...Jertek el csupán ti
 magatok valamely pusztára és pihenjétek meg egy kevéssé..." (Mk 6:31).

Feljegyeztesünk van arról, hogy egy Á-zben, egy szakadatlan munkával telt nap végén, Megváltásunk lefeküdt - egy kártálcson volt a párnája - és hamar ájlomba is merült egy halálszcsanakban. Kimerült emberi természeténél fogva, alvást kiáltott...

Áme a

Megváltás! Milyen nyomasztás volt a sok nyomorósig, amely mind az Ő gyágyát adás kezébe vart! Tanított és gyágyát a templomban, magyarul a Szent-írt az utcán, az átfélen, és magányos sötét alkalmával: a sok sárgós teendő miatt nem maradt ideje a pihenésre. Kátnyártóletes szá-ve megindult az elnyomottak láttán. Vigasztalta a gyájszókat, reményt hozott a reményteleneknek, meggyászta a bűn által okozott sebeket és sárléseket. Szájeljárva jött.

Á

kereszténynek nem az evilági dolgokért kell élnie. Jézusra kell tekintünk, aki rettenetes halállal elszá-tette számunkra a szabadulást. Ha ártókat áletet akarunk nyerni, mindnyájunknak ragaszkodnunk kell a reménységhez, amelyet az evangélium tár elénk. Fel kell tennünk a kérdést magunknak: "Éz Mennyi Áldozatot vagyok hajlandó hozzáigazítani?" Mielőtt válaszolnál a kérdésre, arra emlékezz, tekints Jézus áletére és áretted hozott áldozatára! Ha látod Őt, akit a te bűneid szegtek fel a Golgota keresztjére, tárdelmes szá-vel mindent leszel az Ő lábaihoz. Amikor felidőzzük, milyen nagy volt ádvá-sságunk Ára, biztosak lehetünk abban, hogy az ártókat álet mindent megá-...

Á Sántán sokféle mádon ká-sért arra, hogy

lelkünket eltávolítsa Krisztustól. Először is azt fogja sgni neked, hogy elg jás vagy ánmagadban is, nincs szákságed Jézus átalakító hatalmára. Azt fogja sugallni, hogy kevés hibát kávtál el áletedben, és ezeket már kiegyenlítetted jás cselekedeteiddel. Ha olyan áletet áltál volna, mint amilyennek ő próbálja beállítani számodra, az ártó szemekből álló láncra hasonlító tana, ami teljesen ártóktelen. Egyetlen bűn, amelyet nem hagyta el, elegendő ahhoz, hogy bezárja előtte a menny ajtaját. Ezért jött el Jézus, hogy meghaljon a Golgota keresztjén, mert az ember nem ádvá-llhat, ha a bűnnek csak egy feltja is rajta áktelenkedik! Egyetlen reménység, ha felnéz Jézusra, hogy álj! Ő teljességgel kápes megszabadítani azokat, akik hozzá jónnek, és teljes mártóki kápes bevégezni azt, amit elkezdett benned és árted. Ő felemel bennünket a málysgöböl, ahová a bűn miatt sályyedtünk. 3. Á

Á

Krisztus a mi ká-zenjárnk

A Golgota

keresztjéhez kázeledve pártatlan szeretetnek lehetünk tanói. Amint hit által felfogjuk az áldozat jelentőségét, olyan bűntársáknak látjuk magunkat, akiket a tárvány el-tá-... Ez a bűnbánat. Alázatos szá-vel jöve bocsánatot nyerünk, mert Jézus Krisztus, aki szántelen az oltár mellett áll, áldozatot mutat be a vilá- bűneért. A valódi sátor szolgálója Ő, melyet az Ás és nem ember ápá-tett.

A zsidó

szentely Ájrnycsokszolgálatának nincs tőbbé jelentősége. Nincs tőbbé szákság a naponta az évenkénti engesztelő időzatra, a bűnök folytonos elkövetése miatt azonban a kőzbenjáró engesztelő időzatra van szákság. Jézus Isten jelenlétében szolgál, a megletett bűnrány vőreket ajánlva fel vőret. Rámutat az időzatra, amit a bűnök minden vőtke és mulasztása elfedezése hozott.

Kőzbenjáró

Krisztusunk és a Szentlélek szántelen kőzbenjárónak árettünk, de a Lélek nem úgy teszi ezt, miként Krisztus, aki rámutat vőre, mely a világ alap-tája áta kiontatott.

A Lélek a

szá-vánkben munkálkodik: imára, hájlára és dicsőretre indt. Az ajkainkon felengő hájla a Szentlélek munkájának eredménye, aki szent emlékezésre indtja a lelket és megeleventi a szá-v zenőjét.

A vallásos

szolgálatok, az imák, a hájladás és a bűnvallomás tőmjönkőnt szájllnak fel a mennyei szentelybe az igaz hávőtől. Az emberiség romlott csatornáin ájthaladva azonban azok oly szennyesek, hogy hacsak vőret ájltal meg nem tisztulnak, Isten szemében soha nem lehet ártóké. Nem folt nőlkőli tisztaságban emelkednek fel, s ha az Isten jobbján álló kőzbenjáró nem ajánlja fel és tiszttja meg valamennyit igazságossága ájltal, akkor azokat Isten nem fogadja el. A földi szentelyek minden állatának ássze kell elegyednie Krisztus vőrenek megtiszttá-tá cseppjeivel. Jézus saját árdemeinek tőmjőnezőjét tartja az Atya előtt, amelyben a földi romlásnak nyoma sincs. Ebbe a tőmjőnezőbe gyűjti nőpőnek imáit, hájlait és bűnvallomásait, és ezek mellő helyezi saját folt nőlkőli igazságosságát. Ezután, Krisztus engesztelőnek árdemeivel illatos-tva, a tőmjőnfőst teljesen elfogadható állapotban kerőli Isten elő. 4

Sájtán

megprőbál befőrközni kőzönk és Isten kőz, de hittel, Jézus megmentő hatalmát magasztalva vissza kell utas-tanunk. Nem kell-e kőslekedés nőlkőli Iőpőseket tennünk? Nem kell-e bizony-tanunk, hogy nem főlkőnk a Megváltóra bőzni magunkat úgy a sőtőtságben, mint a földben?

Á

Remőnyőg Krisztus kőzeli visszajővetelében

Jézus szeret

tőged, és amikor prőbák jőnnek lelkedre - mert bizonyos, hogy jőnni fognak - azok talájlanak tőged imában, Isten előtt! Az ellensőg mondhatja, hogy Isten nem hall tőged; de te csak nyugodj meg abban az őgőretben, hogy ő meghallgatja a tőredelmes szá-vvel elmondott imákat! Kőnyőrgőseid szántelenőli szájlljanak

Jézushoz, Ács hidd, hogy meghallgat. Ő válaszol, Ács megszabadít téged minden
 problémától és kátszertől! Az apostol ezt mondja: "Hogy a ti kipurított hitetek, ami sokkal becsesebb a veszendő,
 által kipurított aranynál, dicsegetre, tisztességre és dicsőségre másoknak
 találtassák a Jézus Krisztus megjelenésekor" (1Pt 1:7).5

A Megváltó hű
 kárvetői minden korban az Ásr eljövételében reménykedtek. "Ismét eljövök" - mondta Jézus bűntudással az Ol
 hegyen, és ez
 az Ágret fénybe borította tanítványai előtt a jövőt. Árm és reménység
 keltette a szívükbe, amit a féjadalom nem tudott elfojtani, sem a
 megpurítottat megfakítani. Szenvedés és Áldás keltette a nagy Istennek és megtartás Jézus Kriszt
 dicsőséges
 megjelenése" volt a "baldog
 reménység". ...

A sziklás
 Pámoszon a szeretett tanítvány ezt az Ágretet hallotta: "Bizony hamar eljövök." Ás János sávjárgás választá
 egyház egysz
 zárjandoktján mondott imájját Ánti szavakba: "Bizony
 jövel Uram Jézus!" (Jel 22:20).

Á

Á

1 Á Á Signs
 of the Times, 1890. március 10.

2 Á Á Manuscript
 Releases, 10. kötet, 349-350. o.

3 Á Á Signs
 of the Times, 1890. március 17.

4 Á Á Szemelvények
 Ellen G. White Árjaiból, I. kötet, 316-317. o.

5 Á Á Signs
 of the Times, 1890. március 17.

Á

Â

Ellen G. WhiteÂ